

noviny brněnských seniorů

**Brněnský
SENIOR**

Ročník 29 * Číslo 1 * Březen 2025 * Cena 10 Kč

Pozvánka na Výroční členskou schůzi

Výbor našeho spolku Senioři ČR, městská organizace
Brno zve všechny své členy na Výroční členskou schůzi,
která se uskuteční

25. 3. 2025 od 14.00 hodin

ve společenském sále MČ Brno-střed, Dominikánská ul. č. 2.
Kromě povinných bodů schůze se uskuteční hudební vystoupení
žáků ZUS F. Jílka. Těšíme se na Vás!
Je možno koupit členské známky na tento rok.

Vážení a milí čtenáři,
rozloučili jsme se s kalendářním rokem 2024, ale rok české hudby bude dále přežívat v naší paměti a v srdcích. **Brněnský senior** Vás po celý loňský rok seznamoval s životem, tvorbou a světovým věhlasem našich hudebních legend: B. Smetany, A. Dvořáka a L. Janáčka. Je obecně známo, že hudba nás provází celým životem. Je SMYSLUPLNÁ - informativní a pro svou krásu a bohaté prožitky esteticky výchovná. Také je poučná (rytmus, tanec, zpěv, historie, hry na hudební nástroje), má své POSLÁNÍ pro současné i budoucí generace. V souvislosti s neklidnou, náročnou dobou - invaze na Ukrajině, Pásmo Gazy resp. Palestiny ze strany Hamásu a podporou Íránu, aktuální uvalení cla i na Evropskou unii ze strany nově zvoleného prezidenta D. Trampa, což může opět vést k dalšímu zdražování s dopadem na nízkopříjmové seniory.

Na tomto místě s dovolením Vám autorka představí k zamyšlení poznámky k historii hudby a jejímu poslání. Odborníci historie, dějin náboženství a hudboznalci odkazují na dávné dějiny lidstva, kdy lze předpokládat počátky hudby u pračlověka, který se vzpřimil, bál se i svého stínu, ale radoval se z tepla slunce a vzýval nadpřirozené síly rytmickými pohyby celého těla a zpěvem o ochranu. Šlo o první primitivní náboženské kultury, později staré pohanské kultury a první starobylé rituály. S kultem slunce a jeho personifikací - faraonem - se setkáváme ve starověkém Egyptě, kde základem náboženství byl zbožtělý faraon a víra v posmrtný život. Podobnou personifikaci bohů nacházíme také v Pantheonu Řeků a Římanů. Trojjedinost Boha, Syna i Ducha svatého nalezneme v judaismu, který však není lokálně omezen, ale má zastoupení v celém světě. Náboženský rituál má

Brněnský senior vychází
za finanční podpory
statutárního města Brna

B | R | N | O

JARO NA STARÉM BRNĚ

*Na věži kláštera
Elišky Rejčky
vítr rozechvívá
zvonky,
v hravém allegro
hrdličky
zobou
nevědomky.
Nebe je naráz
plné křídel,
plné zpěváků.
Slyšíte, maestro,
toť missa solemis
a hlásky modráčků,
i kosáči i drozdi
přiletěli -
díky ti, živote,
že zniš,
díky, nádherný
stvořiteli.*

Marie Veselá

svůj řád a svá pravidla, která platí pro všechny Židy.

V současné době se především Vatikán zaměřuje na programy „pacem in terris“ (o míru mezi národy), aggrornamenta (přízpusobení) a ekumenismu (sjednocení). Tyto směry vedly k modernizaci liturgie a mešního řádu. Cílem je získat především mladou generaci hudbou, zpěvem a tancem v rámci misijní, pastorační a charitativní činnosti směřující k rodinám s dětmi (dětské mše), vedoucí k dialogu se světem, soudržnosti a sbližování věřících.

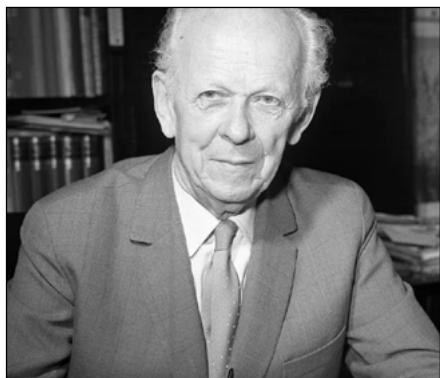
Cílovým posláním Vatikánu a dalších církevních grémií je prosazovat v dnešní době milosrdenství, lásku k bližnímu a spoluúčast v oblasti zahraniční politiky formou pomoci trpícím válkou a prosazováním klidu zbraní.

Ve druhé části příspěvku tradičně věnovanému výročí našich významných

Pokračování na str. 2.

Dokončení ze str. 1.

osobností, připomeňme 130 let od narození architekta BOHUSLAVA FUCHSE:

Bohuslav Fuchs

* 24. 3. 1895 – † 18. 9. 1972

Jen málokterý architekt ovlivnil veřejný prostor tak jako on. K jeho nejznámějším počínům v Brně náleží: hotel Avion s kavárnou, Zemanova kavárna, Městské lázně v Zábrdovicích, Moravská banka, palác Alfa, Dětský domov Dagmar, Tesařova vila a řada dalších staveb nejen v Brně, ale i v dalších částech České republiky.

V průběhu roku 2025 proběhne řada akcí k uctění jeho památky. Záštitu nad jimi převzalo město Brno. Přímotovalo 12 akcí, např. Koncert pod

ikonickou prosklenou střechou Bohuslava Fuchse v hotelu Passage na Lidické; architektonické workshopy v Domě umění; cykly multimediálních instalací ve Fuchsových stavbách; dále projekt VUT „Slávy Fuchs“ ve spolupráci s brněnskou firmou Kubíček Factory (jedná se o putovní 5 a půl metru vysokou pneumatickou sochu zpodobňující B. F.); Fuchsův dětský domov a současné umění; brněnské paralely B. Fuchse a B. Martinů; akce souboru Ensemble

opera Diversa. Součástí oslav jsou další akce, které dotují různé organizace z vlastních zdrojů.

Brno, Letohrádek Mitrovských 1. 2. – 8. 5. 2025

S radostí informujeme naše seniory o výstavě Urbanových replik korunovačních klenotů našich králů. Je vystaven soubor zahrnující Svatováclavskou korunu, královské žezlo, královské jablko a je přislíben také korunovační meč.

Svatováclavskou korunu nechal zhotovit Karel IV. v letech 1345-1346 na svoji korunovací českým králem, což ji činí čtvrtou nejstarší v Evropě. Od 14. do 19. století bylo korunováno 22 panovníků coby českých králů.

Korunovační koruny byly uloženy na Karlštejně. V dobách třicetileté války byly převezeny do Korunní komory nacházející se nad Svatováclavskou kaplí v Katedrále sv. Víta a posléze do císařské klenotnice ve Vídni. Odtud byly navraceny do Prahy při příležitosti korunovace císaře Leopolda II. českým králem roku 1841.

Tehdy také vznikla tradice sedmi klíčů k sedmi zámčům od dveří Korunní komory. Jejich držitelé se v průběhu času měnili podle momentálního politického a správního zřízení.

V současné době klíče k těmto zámčům mají v držení: prezident republiky, předseda vlády, pražský arcibiskup, předseda Parlamentu, předseda Senátu, probošt Metropolitní kapituly u sv. Víta v Praze, primátor hlavního města Prahy.

Ke Svatováclavské koruně se váže legenda, která praví, že každý člověk, který není oprávněn korunu nosit, ale nasadí si ji na hlavu, do roka zemře.

V listopadu 1941 si ji prohlédl zastupující říšský protektor R. Heydrich a patrně si ji i nasadil. Zemřel na následky atentátu v červnu 1942.

V roce 1962 byly korunovační koruny prohlášeny za národní kulturní památku. O jejich vystavení rozhoduje prezident republiky.

*doc. PhDr. Jana Vrabcová, CSc.
Autorka touto cestou děkuje Elišce Krpenské*

VOJTA, František

* 13. 4. 1902 Brno

† 16. 6. 1973 Brno

významná osobnost tělovýchovy a sportu

V historii české tělovýchovy zaujímá Brno výjimečné postavení. V roce 1862 tu založil Jan Helcelet Tělocvičnou jednotu. Až o dva měsíce později vznikl Tyršův Sokol v Praze. V Brně byly zakládány první dělnické tělovýchovné jednoty, 1865 tady vznikl vůbec první veslařský klub na našem území. V roce 1869 se zde pořádala první cyklistický závod ve střední Evropě. Prosazování sportu potřebovalo samozřejmě svoje vůdčí osobnosti. Mezi takové patřil František Vojta. Narodil se v rodině vrchního četnického strážmistra Františka Vojty, matka Anežka se věnovala domácnosti a čtyřem dětem-třem dcerám a synu Františkovi. Ten v roce 1921 maturoval na I. českém reálném gymnáziu v Brně; ve studiích pokračoval na Přírodovědecké fakultě Masarykovy univerzity. V roce 1926 absolvoval na oboru matematika - tělocvik. Ještě předtím, na pařížské univerzitě, úspěšně prošel kurzem Cours supérieur á Education physique de l'Université de Paris. V roce 1925 složil státní zkoušku z tělocviků. Téhož roku se zúčastnil I. konference mládeže YMCA ve Švýcarsku. Akcí a konferencí YMCA se pak pravidelně zúčastňoval i v příštích letech a v pořadatelských zemích (Francie, Korsika, Finsko, Maďarsko) podnikal studijní cesty, na nichž se zajímal především o tamní organizaci tělesné výchovy a sportu. Poznatky mu pak posloužily jako materiál pro disertační práci. Nazval ji Krok a proporce těla. Po jejím schválení úspěšně složil

zkoušky z antropologie, antropografie a všeobecné zoologie na Přírodovědecké fakultě MU a v roce 1934 se stal doktorem přírodních věd. To už ale řadu let (od února 1927) působil jako lektor tělesné výchovy a sportu na MU a lektor sportu, her a plavání na Vysoké škole technické Eduarda Beneše v Brně. Ministerstvo zdravotnictví a tělesné výchovy jej také pravidelně pověřovalo vedením centrálních státních tělovýchovných kurzů, kde přednášel především atletické disciplíny. Později v řadě měst na Moravě, v Čechách i na Slovensku sám pořádal a organizoval atletické, plavecké, herní nebo lyžařské kurzy.

Po vykonání povinné vojenské služby se František Vojta stal podporučíkem v záloze u 6. „Hanáckého“ pěšího pluku v Olomouci.

V letech 1926-27 stál František Vojta u vzniku a také v čele studentské organizace Vysokoškolský sport Brno (VSB). Iniciátorem myšlenky soustředit vysokoškolský sport do jedné studentské organizace byla profesor Lékařské fakulty MU v Brně Eduard Babák. Měla to být organizace, která by vyhovovala různorodým zájmům a potřebám mladých sportovců. Proto také měl VSB 24 oborů. Nebyla to v Brně jediná studentská sportovní organizace-byl zde klub techniků Moravská Slavia, spolek TASO, na MU sportovní spolek SS Universita. Nově založený VSB se potýkal s nezájmem pedagogů, finančními těžkostmi, a hlavně neměl hřiště a spolkové místnosti. Hostovalo se v areálech Moravské Slavie v Pisárkách, TJ Sokola Brno I, za války, kdy si nacisté zabrali Pisárky pro sebe, na běžecké dráze v Králově Poli. Pro Vojtu se VSB stal životní náplní. Vznikla tradice každoročních vzájemných atletických utkání studentů techniky a univerzity, letních výcvikových táborů, zimních lyžařských pobytů. První velkým podnikem VSB byly v roce 1929 lyžařské přebory v Novém Městě na Moravě, činnost se rozšířila i do zahraničí (Turín, Paříž, Budapešť). Po 11 letech už měl VSB 1200 členů v 18 samostatně pracujících odborech. Vojta usiloval o to, aby studenti našli ke sportu pevný vztah, aby jim byl přirozenou potřebou a součástí života. Dbal na dodržování zdravotních fyzických i psychických pravidel při sportovní zátěži, vypracoval tréninkové programy a desatera lehkootletických

disciplin. Nezůstalo však jen u VSB. Vojta pracoval i v Sokole jako cvičitel a vedoucí žactva a dorostu v několika městech, pořádal atletické a herní kurzy po celé republice, podílel se na vypracování projektu společných letních pobytů našich, francouzských a německých dětí, přednášel pro pedagogický personál. V roce 1928 měl přednášku na kongresu při IX. Olympijských hrách v Amstrodamu, pro které také trénoval brněnské studenty. V roce 1931 vedl na univerzitě v Sofii kurz pro vzdělávání učitelů a profesorů tělocviků a byl jmenován čestným členem bulharského Junáka. Jeho neuvěřitelná činorodost se projevila i v Československé Atletické Amatérské Unii (ČAAU), kde se stal instruktorem lehké atletiky a cvičitelem Svazu Lyžařů; organizoval a vedl výcviky, kurzy, akademické přebory, vedl naše sportovce na přebory do Krakova, Vídně, Bukurešti. V roce 1936 byl členem vedení čl. výpravy na Mezinárodní studentské hry v Budapešti, zúčastnil se XI. Olympijských her v Berlíně i doprovodného kongresu, kde předvedl vzorovou hodinu atletické přípravy. V roce 1937 vedl reprezentační družstvo atletiky na Světové studentské hry v Paříži.

Od září 1938 byl vedoucím Ústavu pro tělesnou výchovu v Brně. Ten však skončil s uzavřením vysokých škol. Vojtu hledalo gestapo pro jeho účast na aktivitách v ilegální skupině Obrana národa. Uchýlil se do Hodonína, pak v Praze učil na středních školách, atletice se i v této době věnoval ČAAU a pořádal kurzy v řadě měst. Byl také totálně nasazen, pro „nemoc“ však propuštěn a pomáhal pak partyzánskému hnutí v Milovicích, Černé Hoře, Třech studních a Medlově.

Po válce se vrátil do Brna a byl pověřen vedením Ústavu pro tělesnou výchovu na VŠ. Zasloužil se o zprovoznění bývalé německé tělocvičny Pod hradem, pod jeho vedením zahájilo činnost veslařské středisko, pomáhal do života Tyršovu tělovýchovnému ústavu v Brně. Doprovázel naše reprezentanty na III. lehkootletické mistrovství v norském Oslu. V roce 1946 se na MU habilitoval na docenta všeobecné a systematické tělesné kultury. V roce 1947 z Ústavu pro TV v Brně odešel. Působil ve Zlíně, kde

Pokračování na str. 4.

mimo jiné zřídil při obuvnických závodech středisko péče o pracující s psychotechnickou laboratoří pro výzkum průmyslové únavy. V letech 54–58 pracoval jako dělník na stavbě Kružberské a Vírské přehrady. I zde se věnoval atletice, ve Víru založil Malý svratecký maratón.

Od roku 1958 byl Dr. Vojta učitelem tělesné výchovy, civilní obrany a matema-

tiky na Střední umělecko-průmyslové škole v Brně. Právě zde ukončil v roce 1963 svou pedagogickou dráhu.

Sám byl celý život aktivním sportovcem, vynikal hlavně v lehké atletice. Všechny sporty, o nichž přednášel, vedl jejich kurzy nebo organizoval přebory, si na vlastní kůži vyzkoušel a brzy se stal uznávanou lehkootletickou autoritou doma i v zahraničí. Ze své studijní cesty po Finsku si přivezl nadšení pro saunování. V roce 1946 dal podnět k vybudování sauny v Pisárkách. Na dvě stovky dalších podobných zřízení v republice projektoval. Ani po odchodu do důchodu neustal ve svých sportovních aktivitách. Šedesátku oslavil vytrvalostním během v Běchovicích, 65. narozeniny zase na první veteraniádě, kterou sám založil. Byla určena atletům nad 45 let. Konala se v Žabovřeskách Pod lesem. Dožila se pěti ročníků v různých městech republiky, někde i s mezinárodní účastí.

Dr. Vojta napsal několik teoretických publikací, pro Slovník jazyka českého ČAV zpracovával sportovní a tělovýchovná hesla. Naplňoval své přesvědčení o souladu mezi fyzickým a duševním rozvojem – ovládal francouzštinu, němčinu, angličtinu, domluvil se bulharsky. Miloval klasickou hudbu, navštěvoval symfonické koncerty, sám hrál na kytaru. Navštěvoval výstavy a rád chodil do hvězdárny na Kraví horu. Jeho vášní se stalo fotografování, v němž se vypracoval na slušnou úroveň. Sportu, mladým lidem obětoval i svůj soukromý život – nikdy se neoženil, nezaložil rodinu. Vychoval několik generací brněnských sportovců, mnozí z nich se stali šampióny ve svých oborech. Dr. František Vojta, který nesnášel lajdáctví, nedůslednost a improvizaci, dal našemu sportu mezinárodně uznávanou autoritu a úroveň.

V Brně je po něm pojmenována ulice.

Jana Čipáková

JUBILANTKA

Vše nejlepší k narozeninám...

Narodila se do těžké doby Protektorátu a následující války. Vyrůstala pod vlivem svého dědečka, mistra a předáka strojírenské výroby Královopolských strojů, který dodnes ovlivňuje její světový názor a povahu. Má silně vyvinutý smysl pro právo a spravedlnost, svůj názor se nebojí obhajovat, je vždy ochotná angažovat se ve prospěch společnosti, jak to vidíme v našem Svazu seniorů, ve Společenství vlastníků bytových jednotek v Jundrově

a ve Výboru národní kultury. Je vždy ochotná pomoci potřebným a postiženým a stále pracuje na svém sebevzdělávání účastí na akcích Masarykovy demokratické akademie. Je empatická a spolehlivá, je to „děvče do nepohody“. 13. února oslavila své 85. narozeniny, je to naše místopředsdkyně, paní Libuše Gottwaldová. Přejeme ti, Libo, vše nejlepší, hlavně zdraví, s ostatním si jako vždy poradíš sama.

Milena Leichmannová

Velké blahopřání naší Libušce!

Jsou lidé, kteří se snaží po celý svůj život být užiteční svojí rodině, ale i širší společnosti, aniž by očekávali oslavné řeči. Právě mezi takové lidi patří naše Libuška Gottwaldová, která 13. 2. 2025 oslavila významné životní jubileum. Ale určitě je to právě ona, která si zaslouží za svoji práci velké poděkování. Pro Svaz důchodců pracuje 20 let a vykonala mnoho užitečného. Ať už jako členka výboru, místopředsdkyně, členka redakční rady Brněnského Seniora, nebo jako neodmyslitelná spolupracovnice při organizování opékání špekáčků, plesů, sportovních soustředění a řady dalších akcí.

Kdo však zná celý její pohnutý osud? Narodila se na okraji Brna v části Juliánov-Židenice svobodné mamince

za německé okupace naší vlasti v r. 1940. Tatínek jako příslušník hradní stráže musel utéci před Němci a skončil v Tobruku. Vůbec se nedověděl, že přišla na svět. Maminka se nesměla ani zmínit, kdo je jejím otcem. Poručníka jí dělal dědeček a bylo velkým štěstím, že jeho jméno Peringer, které nosila, znělo německy. To sehrálo v dalších letech důležitou roli, když se vybíraly vhodné děti na poněmčení do Německa. Libušku si totiž vyhlédl německý správce původem Čech, který se dal k Němcům. Byla blondatým a modrookým děvčátkem, navíc bez otce. Ale až po válce se dovídala, kolik strachu dědeček, babička a maminka prožívali každý den a měsíc po měsíci, jestli jeho vyhrůžky, že dospělé pošle do koncentračního tábora „a to děcko pošle

do Německa“ nesplní. Možná ji zachránilo právě jen příjmení. Jako pětiletá už také vnímala hrůzu bombardování spojenců na Zetor a Zbrojovku, při kterém byla zničena velká část Židenic, zabito mnoho lidí, při kterém viděla umírat zraněnou tetu. To utvářelo její osobnost a charakter.

Po ukončení tehdejší měšťanky nastoupila v konstrukci MEZ Židenice a střední SPŠS si dodělávala večerně. Následně pět roků pracovala na VAAZ, odkud přestoupila do Dopravoprojektu, kde pracovala až do důchodu. Právě

tam se seznámila se svým druhým manželem. Po deseti letech, kdy se o dceru starala jako samoživitelka, našla celoživotního partnera a pro dceru hezký domov.

I během zaměstnání a péči o dceru se veřejně angažovala. Pracovala jako skupinová vedoucí na základní škole, organizovala besídky pro děti, sportovní soutěže, zájezdy. V rámci ROH v zaměstnání se zabývala kulturní činností.

Nebyla by to naše Libuška, kdyby v důchodu nepokračovala. Co dělá pro Svaz důchodců, to známe. Ale víme, jak po zkušenostech z mládí těžce nese

současnou politickou situaci, kdy slovo válka se opět stává realitou a slovo mír sprostým slovem? Patří ke chcímírům. A kdekoliv může, tam svůj postoj převádí v čin. Jako jedna ze skupiny Světlušek už skoro 2 roky každý pátek před Správním soudem rozsvěcuje s ostatními svíce, aby se rozsvítilo všem našim politikům a místo posílání zbraní do válečných konfliktů se zasadili o diplomatické řešení konfliktů. Jak víme, byla i za tento svůj postoj vystavena násilí ze strany odpůrce a zraněná musela být ošetřena v nemocnici.

Naše Libuška je silnou osobností. A jak sama napsala v jednom článku:

„Chtěla bych vzkázat všem mladým a válkychtivým spoluobčanům, že válka není žádné hraní se slovíčky ani žádné dobrodružství, válka přináší hrůzy, neštěstí a dlouhodobé psychické, fyzické i ekonomické následky. Klidu a míru je třeba si vážit...“

A my Ti, Libuško, vzkazujeme, že si vážíme Tvoji práce, kterou odvádíš nejen pro Svaz důchodců a přejeme Ti do dalších let hodně zdraví, spokojenosti a mnoho hodných lidí kolem sebe. Jsme rádi, že jsi mezi námi!

Anna Štofánová

VÍTE, ŽE

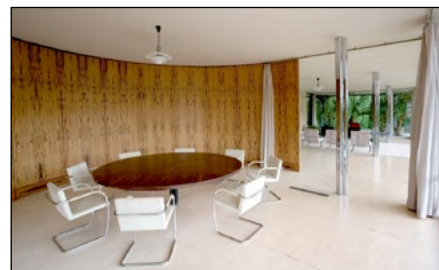
V ústí ulice Křídlovické byla kdysi samostatná osada Křídlovice? Na její domky navazovaly zelinářské zahrady a osady ve výhodné poloze u Svatky. Náves měla před dnešní halou Rondo. Zůstala po ní klasicistní zvonice z r. 1891. Vedle ní stával kdysi pamětní kříž.

(čip) Foto: www.encyklopedie.brna.cz

Vila Tugendhat - první objekt moderní architektury v České republice a čtvrtý na světě, který byl zařazen mezi památky UNESCO (v roce 2001). Patří mezi objekty, které spravuje Muzeum města Brna. Vila je označována, spolu s německým pavilónem v Barceloně (1929), za nejvýznačnější předválečné dílo architekta Miese van der Rohe a stavbu, která určila nová měřítka moderního bydlení. Patří k základním dílům světové moderní architektury - funkcionalismu. Autor je považován za jednoho z otců moderní architektury 20. století.

Foto zdroj: Národní památkový ústav - České dědictví UNESCO - Zavadil

Vycházky v březnu, dubnu, květnu a červnu 2025

3. 3. Mendlovo nám. trol. č. 37, zastávka Pavlovská, dub Troják, Stará dálnice.....	odjezd 9.27
10. 3. Konečná tram. č. 12 Komárov, vycházka kolem řeky, směr Tesco, Olympie	odchod 9.30
17. 3. Bystrc, zast. Přístaviště, tram č. 1 a 3, vycházka směr Osada a zpět	odchod 9.30
24. 3. Mendlovo nám. trol. č. 37 zast. Jírovcova, rezervace konikleců, Myslivna, Pisárky	odjezd 9.27
31. 3. Štěfánikova čtvrť, kon. tram č. 5, autobus č. 57, vycházka Útěchov směr Ořešín.....	odjezd 9.33
<hr/>	
7. 4. Maloměřický most, tram.č. 4, vycházka Cacovické nábřeží, Obřanský most.....	odchod 9.00
14. 4. Bystrc, tram.č. 1 a 3 Přístaviště, vycházka k rest. U lva, dále Směr Kníničky, Bystrc.....	odchod 9.00
22.4. Zast. tram. Milosrdní bratří, lanová dráha, směr Pisárky, Antrophos.....	odchod 9.00
28. 4. Stará osada, autobus č.55 Mariánské údolí, vycházka do Podolí a zpět	odjezd 9.09
<hr/>	
5. 5. Mendl. nám. aut. č. 52, výstup Hájenka Kohoutovice, obora divočáků, směr Stará dálnice.....	odjezd 8.57
12. 5. Obřany, konečná tramvaje č. 4, vycházka kolem řeky do Bílovic.....	odchod 9.00
19. 5. Štěfánikova čtvrť, autobus č. 57, výstup Panská lícha, vycházka do Lesné, Čertova rokle	odjezd 9.07
26. 5. Komárov, konečná tram. č. 12, přestup na aut. č. 49 Přízřenice smyčka, vycházka k soutoku Svitavy a Svatky	odchod 9.00
<hr/>	
2. 6. Mendlovo nám. trol.č.25 směr Osová, výstup zast. Kluchova, vycházka přes serpenty do Pisárek	odjezd 9.00
9. 6. Nádraží Kr. Pole, trol. č. 30, výstup zastávka Klarisky, vycházka lesem do Mokré Hory	odjezd 9.02
16. 6. Bystrc, zast. tram. číslo 1 a 3 Přístaviště, vycházka směr Rakovec, Kozí horka, U kotvy zpět lodí do přístaviště	odchod 9.00
23. 6. Stará osada, autobus č. 201, výstup zast. Velká Klajdovka, vycházka Růženin lom, směr Maloměřice na aut. č. 64	odjezd 9.15
30. 6. Štěfánikova čtvrť, autobus č. 57, výstup Útěchov rozcestí, vycházka do Ořešína	odjezd 9.07

Odjezdy MHD jsou pouze orientační vzhledem k častým změnám jízdních řádů DPMB.

PRÁVNÍ A SOCIÁLNÍ PORADNA I. POLOLETÍ 2025

pouze pro členy Svazu důchodců, Běhounská 17 • Opět vždy v úterý od 9.00 do 13.00 hodin.

4. března, 15. dubna, 6. května a 3. června 2025.

Brněnský senior - Senioři ČR, z.s., MěO Brno, IČO 69706824

Adresa vydavatele: Běhounská 17, 602 00 Brno • Tel.: 545 575 257, mail: svaz.duchodcu.brno@seznam.cz, webové stránky: www.duchodcibrno.cz • Editorka: Mgr. Jana Čipáková, další členové redakční rady: Libuše Gottwaldová, Mgr. Alena Kudličková, Ing. Milena Leichmannová, PhDr. Jana Vrabcová, Stanislav Novák • Redakční uzávěrka 25. 2. 2025, vyšlo 3. 3. 2025 • Uzávěrka dalšího čísla 25. 5. 2025
Za obsah zveřejněných materiálů odpovídá autor. • Nevyžádané rukopisy se nevracejí. • Reg. číslo MK ČR E 12164 • Tisk a sazba: Protis, spol. s r. o., Podolí 115; e-mail: info@protis.cz, www.protis.cz